

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΥΝΕΞΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΘΡΙΑΜΒΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

«Καλός» ο Ρόμπερτ Μένζις, αλλά να μην παραποιούμε την Ιστορία

«ΛΕΥΚΗ» ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΑΒΟΡΙΓΙΝΩΝ, ΔΟΥΛΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ακουσα και διάβασα πολλούς θριαμβικούς ύμνους για τον Ρόμπερτ Μένζις, μερικούς ειλικρινείς, αλλά οι περισσότεροι δεν ήταν τίποτε άλλο από κολακείς και μάλιστα από τους Λίμπεραλ πολιτικούς που ανέτρεψαν τις πολιτικές του στην εθνική οικονομία με καταστροφικά αποτελέσματα. Είναι πραγματικά εξοργιστικό ν' ακούς τον Τζον Χάουαρντ, ή τον Μάλκολμ Τέργουπολ να χαρακτηρίζουν τον Ρόμπερτ Μένζις σαν δημιουργό της σύγχρονης Αυστραλίας, ενώ έχουν απορρίψει αναφανδόν τις πολιτικές του.

Σε σύγκριση με τους σύγχρονους Λίμπεραλ πηγέτες, ο Ρόμπερτ Μένζις ήταν γίγαντας της πολιτικής, όπως ο Γκοφ Ουίλαμ ήταν γίγαντας σε σύγκριση με τους σύγχρονους Εργατικούς πηγέτες.

Ο Μένζις παρέμεινε στην εξουσία από το 1949 έως το 1966 επειδή στήριξε την οικογένεια και ενεθάρρυνε την μεσαία τάξη, αλλά και επειδή στις εκλογές κέρδιζε τις προτιμήσεις από το δεξιό Δημοκρατικό Εργατικό Κόμμα, που είχαν ιδρύσει πρόων στελέχη τού Εργατικού Κόμματος με επικεφαλής τον αντικομμουνιστή B. A. Santamaria. Αυτοί που υμνούν σήμερα τον Μένζις, ή δεν γνωρίζουν την ιστορία της χώρας τους, ή την διαστρεβλώνουν εσκεμμένα. Πώς είναι δυνατόν ο Χάουαρντ και ο Τέργουπολ να υμνούν τον Μένζις, που ύστερα από 50 χρόνια διαψεύδει τα σαθρά επιχειρήματά τους ότι δήθεν η εθνική οικονομία θα αναπτυχθεί και θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας με μείωση των φόρων και άλλα ευεργετήματα για τους έχοντες και κατέχοντες;

Οπως έγραψα πρόσφατα για το θέμα αυτό, ο Μένζις δεν ιδιωτικοποίησε καμμία δημόσια επιχείρηση και όχι μόνο δεν μείωσε μισθούς, αλλά οι εργαζόμενοι έβλεπαν αυτόματα αυξήσεις ανάλογα με τον τιμαρίθμο. Ούτε μείωσε φόρους από το 49%, δεν επέβαλε GST και οι μπτέρες εισέπραταν μηνιαίο εισόδημα για το κάθε παιδί τους. Παρόλα αυτά, οι ξένες εταιρείες έρχονταν τού σκοτωμού για να φτιάξουν εργοστάσια, έστω πληρώνοντας 49% στα κέρδη τους και ο Μένζις έφερε εκατοντάδες χιλιάδες ευρωπαίους

μετανάστες για να τα επανδρώσουν.

Εζησα περίπου επτά χρόνια με πρωθυπουργό τον Μένζις και δεν ήκουσα να αυτοκτονούν οι επιχειρηματίες επειδή πλήρωναν φόρο 49%, ούτε εγκατέλειπαν την Αυστραλία για να μετακομίσουν σε χώρες με μικρότερη φορολογία. Με τον Μένζις όλοι μπορούσαν ν' αγοράσουν ένα σπίτι και να το εξοφλήσουν, ενώ με ξεφτέρια τής οικονομίας όπως τον Χόκεϊ και τον Μόρισον, η απόκτηση ενός σπιτού είναι όνειρο απατηλό για τους νέους μας, επειδή αρνούνται πεισματικά να μειώσουν τη δυνατότητα των πλουσίων Αυστραλών και ξένων να αγοράζουν δεκάδες σπίτια σε υψηλές τιμές.

Οι Λίμπεραλ που δήθεν υμνούν τον Μένζις, ουσιαστικά τον έχουν προδώσει και την Αυστραλία υποφέρει από τις αλλοπρόσαλλες πολιτικές τους, άσκετα αν ρίχνουν σε άλλους τις ευθύνες για την ασχετωσύνη τους. Ούτε οι συνταξιούχοι φτάνε, ούτε οι άρρωστοι, ούτε οι μονογονικές οικογένειες, ούτε οι μαθητές και φοιτητές, ούτε οι άνεργοι. Η ιστορία θα κρίνει αυστηρά τα οικονομικά εγκλήματα Λίμπεραλ και Εργατικών που ξεπούλησαν τις χρυσοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις ζημιώνοντας το έθνος δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο από τα χαμένα εισοδήματα, που μείωσαν τον φόρο επιχειρήσεων κατά 33% και μέχρι χθές μάς έλεγαν οι ανότοι ότι δεν υπάρχει πρόβλημα κρατικών εισοδημάτων(!). Ας μειώσουν το δικό τους εισόδημα κατά 33% για να καταλάβουν τις συνέπειες.

Ως εδώ, μόνο καλά λόγα μπορώ να γράψω για τον Μένζις και τις φιλολαϊκές πολιτικές του, αλλά δεν θα τον αγιοποίησω κιόλας όπως προσπαθεί ο Τζον Χάουαρντ στο ABC, γιατί υπάρχει και η άλλη πλευρά του, που τη γνωρίζω πολύ καλά σαν New Australian όπως μάς αποκαλούσαν οι αγγλοαυστραλοί για να αποφύγουν τα wog, dago και κειρότερα.

Ο Μένζις εφάρμοζε αυστηρά την πολιτική της «Λευκής Αυστραλίας» και ούτε ο καλύτερος επιστήμονας στον κόσμο δεν μπορούσε να μεταναστεύσει εδώ αν δεν ήταν λευκός, έστω αν ήταν Ευρωπαίος αλλά πολύ μελαχροινός και γνω-

ρίζω καλά μια τέτοια περίπτωση. Η πολιτική αυτή προκαλούσε δυσφορία και αντιδράσεις στις γειτονικές χώρες, αλλά δεν ήταν μόνο αυτό το πρόβλημα για όσους καταφέραμε να έρθουμε επειδή είμασταν ξανθοί και γαλανομάτιδες.

Ο Μένζις εφάρμοζε και την πολιτική τής αφομίωσης (assimilation) για να γίνουμε όλοι... αγγλοσάχονες και δεν είχαμε δικαίωμα για σχολεία που διδάσκουν τη γλώσσα μας. Πονηρούληδες οι Ελληνες, όμως, φτιάχαμε τα Κυριακάτικα Σχολεία (καπηλητικά), δίθεν για να διδάχουμε θρησκευτικά και προσθέταμε τη διδασκαλία τής Ελληνικής γλώσσας. Αυτά για τους συμπατριώτες μας που παρασύρθηκαν από θριαμβικούς ύμνους για τον Ρόμπερτ Μένζις. Εξάλλου, οι αριστεροί ομογενείς ήταν κάτω από συνεχή παρακολούθηση από τις αρχές και έχω ακούσει σημεία και τέρατα για τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν, όπως ο αξέχαστος Τζημ Αναστασίου, που γλίτωσε την απέλαση όταν αρνήθηκε να δώσει στο υπουργείο Μετανάστευσης εξετάσεις στα... Ιταλικά και οι ναυτεργάτες απείλησαν να «δέσουν» τα καράβια.

Την εποχή τού Μένζις, οι Αβορίγινες ήταν πολίτες 14ης κατηγορίας, χωρίς ανθρώπινα ή πολιτικά δικαιώματα με άθλιες συνθήκες διαβίωσης και είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι μετά την αποχώρηση του από την πολιτική το 1966, οι Αυστραλοί ψηφίσαμε στο δημοψήφισμα τού 1967 να αναγνωριστούν σαν ισότιμοι πολίτες οι πρώτοι κάτοικοι τής Αυστραλίας.

Ούτε πρέπει να παραβλέψουμε την δουλική υποταγή τού αγγλόφιλου Μένζις στην Αγγλία και τη συμμετοχή τής Αυστραλίας στους πολέμους των Δυτικών στην Μαλαισία, την Κορέα, στη συμπλοκή Μαλαισίας - Ινδονησίας και στον πόλεμο τού Βιετνάμ.

«Καλός» πολιτικός, λοιπόν, ο Μένζις με μεγάλη προσφορά στην ανάπτυξη τής Αυστραλίας και τής μεσαίας τάξης, αλλά όχι και «μεγάλος» οραματιστής, όπως θέλουν να μάς τον παρουσιάσουν.

Σαν σήμερα το 1995

Σαν σήμερα το 1995 βρισκόμουν με αποστολή στην Πάτμο για τις εκδηλώσεις της επετείου των 1900 χρόνων από τη συγγραφή της Αποκάλυψης του Ιωάννη και αποβιβάστηκα στο λιμάνι τού νησιού γύρω στις 9 το βράδι. Φθάνοντας στην κεντρική πλατεία είδα κόσμο να τρέχει προς μια κατεύθυνση και άφησα την αποσκευή μου κάτω από ένα δέντρο για να τους ακολουθήσω με την φωτογραφική μηχανή. Οταν τους πρόλαβα, είδα πως αντικείμενο του ενδιαφέροντος ήταν ο Δήμητρας Λιάνη, κομψότατα ντυμένη στ' άσπρα, που συνόδευε τον Ανδρέα στο γιωτ «Αλέξανδρος» τού Λάτση. Το «πλήθισμος» ήταν ρεπόρτερ και φωτογράφοι, αλλά η Λιάνη δεν είπε λέξη, μόνο περπατούσε χαμογελαστή απολαμβάνοντας το θόρυβο που προκαλούσε η παρουσία της.

Οταν έλιξε το «σώου» Λιάνη, επέστρεψα στο δέντρο όπου με περίμενε η αποσκευή

και πήγα στο ξενοδοχείο «Blue Lagoon» -αν δεν κάνω λάθος ύστερα από τόσα χρόνια - ιδιοκτησίας συμπαροίκου που δεν θυμάμαι το όνομά του.

Τις επόμενες μέρες είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω πατριαρχική θεία Λειτουργία, με τον Οικουμενικό Πατριάρχη, Βαρθολομαίο και πολλούς Μητροπολίτες από την Ελλάδα και την Κωνσταντινούπολη, μια συναυλία από διάσημους φάλτες και ρεσιτάλ ιθοποιίας από την Ειρήνη Παππά. Την εποχή εκείνη το Ελληνικό Φεστιβάλ διαπραγματεύοταν την επίσκεψή της στην Αυστραλία και ο Νίκος Παπανικήτας μού είχε ζητήσει να τη ρωτήσω αν θα δεχτεί την πρόσκληση. Πραγματικά, έτρεξα να τής μιλήσω μόλις έληξε η παράστασή της και μού είπε ότι την εμποδίζει το μεγάλο ταξίδι.

Να προσθέσω ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου επέστρεψε άρον άρον στην Αθήνα επειδή έπαθε κάποια κρίση την υγεία του,

αλλά παρακολούθησα από κοντά τον τότε πρόεδρο τής Δημοκρατίας, Κωστή Στεφανόπουλο. Οι παλαιότεροι αναγνώστες μας ασφαλώς θα θυμούνται τα ρεπορτάζ και φωτογραφίες από την πανέμορφη Πάτμο και τις εκδηλώσεις για τη συγγραφή της Αποκάλυψης του Ιωάννη....

Βουτηγμένοι στο αίμα

Ο συνήθως φλεγματικός και διπλωματικός γ.γ. τού ΟΗΕ, Μπαν Κι-μουν, αγρίεψε προχθές και κατήγγειλε όλες τις πλευρές που συμμετέχουν στην ισοπέδωση τής Συρίας ότι